

Filmuje Iławę od 36 lat, opublikował ćwierć tysiąca filmów! „Krys Zak” już nie „kisi w domu” swoich filmowych perełek

data aktualizacji: 2023.04.06

Lokalne filmowe archiwum o wręcz imponujących rozmiarach stworzył na YouTube mieszkaniec Iławy Krzysztof Zakreta. Licznik jego opublikowanych na kanale "Krys Zak" filmowych produkcji wskazał już... 250!

"Rewelacja!!! Po kiego grzyba żeś to tak długo w domu kisił?!" - to bodajże jego ulubiony komentarz z tych zasłyszanych wśród widzów.

Jak zaczynał? Które z filmów były rekordowe: najchętniej oglądane, najczęściej lajkowane, najszerzej komentowane? Opowiada sam autor, jeszcze raz zachęcając do zapoznania się ze swoim filmowym archiwum...

Moja przygoda z fotografią rozpoczęła się w 1984 roku, z kamerą i kamerowaniem w 1987 roku.

To w tym roku na rynku detalicznym pojawiły się pierwsze analogowe kamery VHS. Może niektórzy pamiętają, że kamera i magnetowid były wówczas oddzielnym przenośnym urządzeniem. Kosztowały niebagatelną kwotę, ale pomalutku stawały się coraz bardziej dostępne. Początkowo wydarzenia osobiste i publiczne, miasto Iława, filmowałem pożyczoną od kolegi kamerą, tak powstał m.in. film „Sugar Free 94” i „Iława 1995. Ulica Andersa i Sobieskiego”. Nośnikiem dla filmów była standardowa 3-godzinna taśma VHS, później przyszedł czas na płyty CD, DVD, pendrive i w lutym 2005 roku pojawił się internetowy kanał YouTube.

Lata 2004-2006 były dla mnie bardzo intensywne, ponieważ w 2005 roku przypadł jubileusz 700-lecia powstania Iławy i w związku z tym realizowałem szereg wypraw rowerowych m.in. do Watykanu, 7 europejskich Iław, Brukseli. Zależało mi, aby te historyczne wydarzenia mojego życia, jak i miasta Iławy, były sfilmowane.

W 2003 roku zakupiłem małą kamerę cyfrową DV Canon MV530i, a w 2014 roku kamerę sportową Drift FHD. Tworzone materiały filmowe zaczęły zajmować płyty CD, DVD i gigabajty pamięci w mojej szufladzie, jednak nagranych filmów nie chciałem trzymać tylko dla siebie, rodziny i znajomych, chciałem uczynić je dostępnymi dla wszystkich.

16 marca 2015 roku utworzyłem kanał w serwisie „YouTube”, nazywając go od imienia i nazwiska „Krys Zak”. Tego dnia zamieściłem pierwszy materiał, była to relacja z 2014 roku z pierwszej „Iławskiej Sztafety Biegowej wokół Jezioraka – 72 km”. Nazewnictwo filmów

ująłem w schemat: miasto realizacji materiału, rok nagrania i tytuł materiału. Najdłuższy cykl, kilkudziesięciu filmów, powstał w czasie pandemii Covid-19 w 2021 roku we współpracy z portalem internetowym „Info Iława”. „InfoWyprawy” to realizacja moich przeważnie odświeżonych z przeszłości wypraw rowerowo-piesznych, atrakcje turystyczne i akweny. Od początku 2023 roku moje fotografie i filmowanie osiągnęły dużo wyższy poziom, tj. poziom 120 m, czyli poziom górnego pułapu lotu bezzałogowego statku powietrznego. Z lotów dronem wykonałem kilkanaście filmów dostępnych na YouTube - „Iława 2023. Dron...”, a to ostatni mój film ([link](#)).

Do kwietnia 2023 roku zrealizowałem setki filmów, z których 250 można zobaczyć na kanale „Krys Zak”.

Najtrudniejszym filmem, a zarazem chyba najbardziej komplementowanym, jest film „Akweny Powiatu Iławskiego”, zrealizowany w 2022 roku. Materiały do filmu zbierałem, podróżując 4 700 kilometrów pieszo lub rowerem przez 2 lata, montaż filmu zajął mi 3 miesiące. Na wieść o realizacji przedsięwzięcia na herbatę i rozmowę zaprosił mnie Burmistrz Iławy Dawid Kopaczewski. Realizacją „Akwenów”, mapy, filmu, trzech artykułów, zainteresowały się lokalne i branżowe media - dla których udzieliłem wywiadu. Docenił to również mój dyrektor - przyznając m.in. za to wyróżnienie. Najmilej jednak byłem zaskoczony 21 marca, gdy nieoczekiwanie od koleżanek i kolegów z pracy otrzymałem statuetkę „Oskara” z tabliczką „Krzysztof Zakreta, najlepszy reżyser” :-). ([Link](#)).

Kilka miesięcy pracy zajęła mi realizacja filmu „Iława 2020. Warto zobaczyć”. Film był odpowiedzią na pytanie koleżanki przebywającej pierwszy raz w Iławie: "Krzysiek, co warto zobaczyć w Iławie?" Później kontynuacją był film

„Iława 2021. Iława, warto zobaczyć. Mała architektura”. Do filmu wykorzystałem moje archiwum fotograficzne, ale też wiele czasu zajęło mi uzupełnieniu materiału. ([Link, link](#)).

Najbardziej wspominanym przez lokalnych dziennikarzy, koleżanki i kolegów oraz najchętniej oglądanym i lajkowanym filmem jest „Iława 1995. Ulica Andersa i Sobieskiego”. Powstał on w grudniu 1995 roku, tuż przed wyjazdem do mojej babci mieszkającej w Łapach. Film ukazuje m.in. Iławę podczas 18-stopniowego mrozu - miejscowość, w której się urodziłem i wychowałem. Dziś oglądamy ten film z uśmiechem i z podziwem dla piękniejszej z roku na rok Iławy. ([Link](#)).

W 2015 roku po 20 latach od realizacji tego filmu zaktualizowałem temat iławskiej ulicy „Iława 2015. Spacer ulicą Sobieskiego”. ([Link](#)).

To, co jest na YouTube, to mały fragment prywatnego materiału.

Najgłośniejszym filmem, o którym pisały media lokalne, jak i te o zasięgu krajowym, o którym wspomniano w TVN w „Szkle Kontaktowym”, był film „Iława 2017. Biały kościół, w intencji dziennikarzy i widzów TVN i Polsatu...”. Dopiero podczas montażu filmu uświadomiłem sobie skalę fałszerstwa intencji mszalnej dokonanego przez proboszcza i wikarego. Następnego dnia uświadomili to sobie również krajowi dziennikarze. ([Link](#)).

Najczęściej wspominanym i komentowanym podczas prywatnych rozmów jest film „Iława 1992. Disco Gallus cz. 1, 2, 3”. Jest to relacja ze słynnej iławskiej

dyskoteki „Gallus” prowadzonej przez „Loe Pan Teo”, czyli Leszka Teofilaka. Leszek Teofilak miał nawet propozycję zaprezentowania tego materiału podczas jakiejś jubileuszowej dyskoteki, jednak plany pokrzyżowała pandemia Covid-19. ([Link](#)).

Na przestrzeni 8 lat najczęściej oglądane moje filmy to:

1. „Iława 1995. Ulica Andersa i Sobieskiego”,
2. „Iława 2017. Biały kościół w intencji dziennikarzy i widzów TVN i Polsatu”,
3. „Łeba 2020. Łeba nocą, troszkę przed północą”,
4. „Iława 2020. Warto zobaczyć”,
5. „Iława 2018. Spacer po Iławie”.

Najbardziej polubione filmy:

1. „Iława 1995. Ulica Andersa i Sobieskiego”,
2. „Iława 2020. Warto zobaczyć”,
3. „Jasło 1985. Tylko Jasło”,
4. „Iława 2018. Spacer po Iławie”,
5. „Iława 2003. Lipiec”.

Najwięcej komentarzy zdobyły filmy:

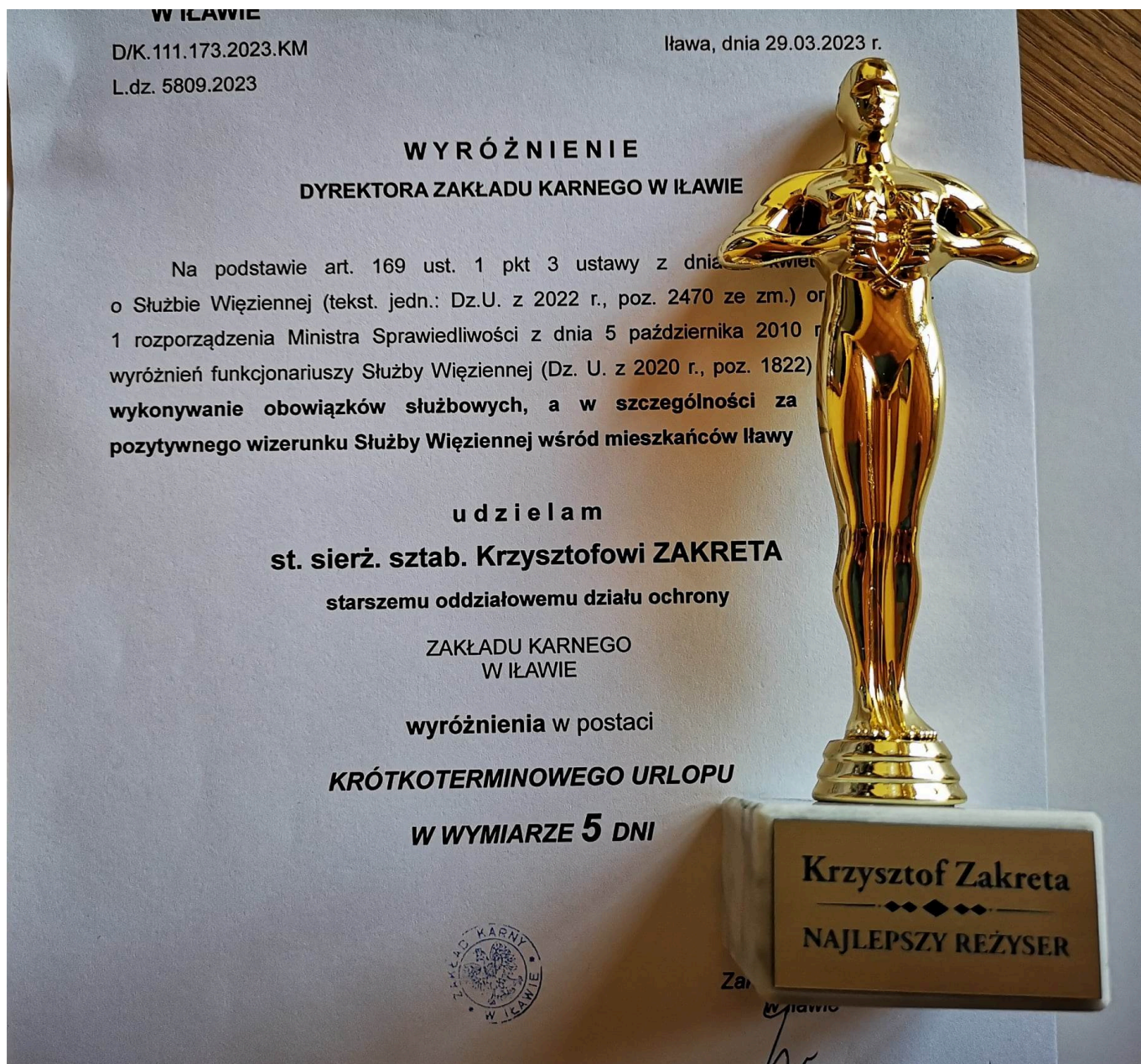
1. „Iława 2020. Warto zobaczyć”,
2. „Iława 2017. Biały kościół w intencji dziennikarzy i widzów TNV i Polsatu”,
3. „Jasło 1985. Tylko Jasło”,
4. „Iława 1985. Turniej Miast Iława - Jasło”,
5. „Iława 1995. Iława, ulica Andersa, Sobieskiego nocą”.

Najlepszy komentarz? To zapewne ten: "Rewelacja!!! Po kiego grzyba żeś to tak długo w domu kisił?!"

Krzysztof Zakreta

Łława, kwiecień 2023 r.

Za promowanie poprzez swoją działalność pozytywnego wizerunku Zakładu Karnego w Łławie (gdzie pracuje) Krzysztof Zakreta został wyróżniony przez dyrektora ZK. Natomiast od koleżanek i kolegów dostał... „Oskara” z tabliczką „Krzysztof Zakreta, najlepszy reżyser”.

Poniżej do obejrzenia wybrane produkcje z archiwum Krzysztofa Zakrety.

Źródło:

<https://www.infoilawa.pl/aktualnosci/item/70581-filmuje-ilawe-od-36-lat-opublikowal-cwierz-tysiaca-filmow-krys-zak-juz-nie-kisi-w-domu-swoich-filmowych-perelek>